

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

2. De Persona Christi patientis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

II. De personâ Christi patientis.

I. **F**ilius Dei, qui, vt ab æterno decreuit incarnari, ita etiã, in natura nostra assumenda, omnia, quæ passus est in tempore pro nobis, decreuit ab æterno pati, post assumptam etiam hypostaticè naturam humanam, eminentissimæ erat, supra omnes creaturas, etiam possibles, excellentiæ. Nam 1. quoad personam suam, erat naturalis filius Dei, ac proinde verus Deus; quoad naturam diuinam, æqualis cum Patre & sancto Spiritu immenitatis, æternitatis, infinitatis, incomprehensibilitatis, maiestatis, potentia, sapientiæ, bonitatis, iustitiæ, misericordiæ, sanctitatis: quoad humanam verbo vnitam, excellentissimæ supra omnes puras creaturas dignitatis, primogenitus electorum, exemplar omnium prædestinandorum, finis omnium creaturarum.

2. Quoad officia eius sublimissima, erat caput, & rex summus hominum & Angelorum, summus sacerdos, summus mediator, legislator, doctor, miraculorum patrator, discretor meritorum, iudex viuorum & mortuorum.

3. Quo-

3. Quoad animam, habuit ab initio conceptionis clarissimam Dei visionem cum amore & gaudio beatifico, in eminentissimo gradu; scientiam infusam maximam, quâ novit omnia præterita, futura, omnes, etiã intimas, omnium hominum & Angelorum, cogitationes, affectusque, quos habere, habent, habebuntque in omnem æternitatem: deinde sanctitatem infinitam ob unionem cum verbo, innocentiam summam, seu impeccabilitatem; gratiam sanctificantem sublimissimam cum omnibus virtutibus infusis sibi congruentibus, & charismatis sancti Spiritus, alijsque prærogativis in excellentissimo gradu: gratiam demùm capitis influendi in omnia membra subiecta, & vim merendi infinitam, quippè cuius omnia & singula opera, omnes passus, omnes cogitationes, omnia desideria essent infiniti valoris.

4. Quoad corpus, habuit id ipsum, utpote e purissimis B. Virginis sanguinibus opere Spiritus sancti formatum, quoad complexionem, temperatissimum, & tenerimum: quoad formam, & staturam, formosissimum, & decorosissimum: quoad proportionem.

membrorum, decentissimum & gratiosissimum; quoad sensum ingenij; acrimoniam, phantasiam firmissimam, memoriam tenacissimam, intellectum perspicacissimum, sensus omnes vitacissimos.

5. Quoad reliqua externa bona, erat oriundus ex nobilissimo Patriarcharum sanguine, è regia stirpe Davidica, ex sanctissima Virgineaque Matre prognatus; magnæ passim sanctitatis & innocentiae nomine celebris, tot miraculorum fama clarus, ideoque Propheeta magnus & Saluator mundi habitus; ob tot beneficia ægris omnis generis exhibita, vulgo carus; ob diuinam eloquentiam miramque morum suauitatem, & integritatem, etiam hostibus admirabilis; verbò omnibus merito gratiosus, summus contemptor opum, honorum, voluptatum, quas omnes, si voluisset, in manu habebat, atque his tot nominibus merito fuit immortalis, beataque vita, omni cultu, honore, amore, obsequio dignissimus.

Quanta ergò indignitas, talem ac tantum, tam indigna, acerba, infanda pati? quanta dignatio, talem se vtrò ad illa perpetiendam offerre? qualis proinde Christo, ex gratuito amore, pro nobis

bis tam indigna patienti deberetur
 compassio, gratitudo, amor, oblatio
 sui, & zelus corpus, & animam eius
 seruitio perfecte impendendi? Hæc ubi
 ponderaris, elice hos ipsos affectus, e.
 c. hoc vel simili modo. In præsentî per
 5. genera suspiriorum, iuxta Indult. me-
 dit. c. 7. §. 1.

I. O quàm incomprehensibilis digna-
 tio tantæ sublimitatis tuæ, ô Iesu infi-
 nitè suavis, misericors, & amabilis!
 non possum illam ego, nec intellectu
 comprehendere, nec affectu compen-
 sare, nec vlla creatura id poterit in æ-
 ternum. 2. Nihilominus medullitùs,
 prout possum, totis medullis cordis
 mei, condoleo tibi, tali ac tanto, talia
 ac tanta, ex amore mei, patienti: doleo
 de meis omniumque peccatis, vtpote
 causis tuæ amarissimæ passionis: agno-
 sco infinitam charitatem, pro qua in-
 timas gratias ago: in compensationem
 me totum, ceu holocaustum immolo:
 cupio ardentè corpus, animam, vires,
 & sensus omnes tuo impendere obse-
 quio, seriò conando in triplici via
 perfectionis proficere, aliosque pro
 meo modulo, in eadem promouere.
 Atque hæc omnia purissimè non in-
 titu mercedis, aut supplicij, sed ex
 mero

mero

mero amore tui; intensissimè, omni
 possibili compassionis, compunctio-
 nis, gratitudinis, amoris, totalis mei-
 ipsius ad tuum seruitium oblationis
 affectu: constantissimè inter prospera
 & aduersa, inter desolationes, & con-
 solationes, tota vita; insatiabilissimè,
 quoad desideria supra vires hos om-
 nes affectus crebrius, purius, intensius,
 constantius exercendi in æternum &
 ultra. 3. Neque id solum meo, sed om-
 nium hominum & Angelorum, etiam
 creandorum, si possem, affectu. 4. In
 vnione intensissimorum similium af-
 fectuum, quos vnquam habuere vlli,
 aut habebunt vsque ad finem mundi.
 5. Utinam mecum hos, & multo in-
 flammatiores, eliciant affectus omnes,
 pro quibus Christus passus est.
 II. Christus Dominus, licet ex se ef-
 fet talis ac tantus, nihilominus, ex di-
 gnatione, in passione sua diuinæ Ma-
 iestatis suæ abscondit sublimitatem, &
 hostibus humanæ carnis, in quam sa-
 uire possent, obiecit fragilitatem.
 Summam tristitiam in animam suam
 beatissimam vtrò accersuit, corpus
 suum tenerissimum, & innocentissimū
 tam diris permisit torqueri tormentis,
 impius, seductor, stultus, blasphemus,
 pro-

proclamari, iudicari, condemnari sustinuit. ab omnibus sperni, illudi, opprobrijs proscindi, odio haberi, mortis reus iudicari, morte crucis affici voluit. his expensis renoua eosdem affectus, quoad tempus præteritum, modo supradicto Quis comprehendet illam tuam tantam dignationem, quis compensabit? nullus, nullus in æternum. heu, quod nec hoc saltem hucusque agnorim! heu, quod tam oscitanter affectus compassionis, compunctionis hæc meditans exercere curarim! doleo de hac mea tanta insensibilitate & ignauia, idque purè propter te, intense, constanter, insatiabiliter continuare desidero: & quidem non solum meo, sed omnium possibilium hominum possibili affectu. Utinam saltem pro aridis meis desiderijs aliorum feruentissima obtulissem! Utinam hæc omnia præstitissent mecum omnes, ac deinceps præstent perfectissimè.

III. Idem. misericordissimus Saluator, qui, dum pateretur, singulis Electis pretium meritorum suorum obtulit, & nunc efficaciter applicat, ex infinita erga omnes, & singulos, charitate; sponte has miras in se rerum distinctissimarum combinationes suscepit, & ad-

ad-

admisit, quarum 1. est naturæ diuinæ
 imparibilis & immortalis, cum natura
 humana patibili & mortali. 2. summi
 gaudij cum summa tristitia. 3. summæ
 gloriæ cum extrema ignominia. 4.
 summæ innocentia cum dirissima pu-
 nitione. 5. summæ sanctitatis cum su-
 premæ impietatis falsa impositione.
 6. summi amoris erga homines cum
 summo eorum erga se odio. 7. vitæ æ-
 ternæ beatissimæ, gloriosissimæ, cum
 morte temporali acerbissima, ignomi-
 niosissima. An non merito hæc pen-
 pendens admirabundus exclamabis

Abac. 3. cum Abacuc propheta: *Domine considera-
 rani operata tua, & expani.* (iuxta versio-
 nem 70.) *In medio duarum vicarum cog-
 nosceris?* An non, si pensculatius pon-
 deres, Quis ex se, ex natura sua fuerit,
 videlicet, Deus, quoad animam bea-
 tus, rex gloriæ, infinitè innocens, san-
 ctus, amabilis, omnis vitæ & beatæ im-
 mortalitatis auctor: & quid ex digna-
 tione propter nos fieri voluerit, nem-
 pe homo, passibilis, opprobrium ho-
 minum, & permiserit se nocentissimū
 & impiissimum reputari, odio haberi,
 dirè occidi; præstupore cum sanctis
 Angelis exclamabis: *Quis est iste, qui ve-
 nit de Edom tinctis vestibus de Bojra, iste*
 fr-

Isa. 63.

*formosus in solâ suâ, quadiès in multitudi-
ne fortitudinis suâ!*

His inter se tam miris combinatio-
nibus collatis, prorumpe in prædictos
affectus, proponendo eos in futurum
ardentius frequentare, & re ipsa de-
monstrare, cauendo hos vel illos defe-
ctus, sic exercendo amorem, resigna-
tionem per exhibitionem operis.

De ijs, pro quibus, & à quibus Christus III.
patitur.

I. **C**Hristus ab æternitate decreuit,
totâ vita desiderauit, tempore
passionis pati dignatus est, tam indi-
gna, tam atrocita primùm pro omnibus
hominibus, culpâ suâ vilissimis, abie-
ctissimis, miserimis, cum possent, si
vellent, esse ex gratia nobilissimi, ho-
noratissimi, felicissimi.

Nam 1. ex gratia insigniti erant ima-
gine Sanctissimæ Trinitatis, & in fi-
lios Dei, in protoplastis parentibus,
ante lapsum, adoptati, plurimi etiã
tales in Christo per baptismum rege-
nerati: at culpa sua assumpserunt cha-
racterem diaboli, & facti sunt eius ser-
ui, & iræ filij.

2. Iure hæredes erant regni cœlestis
ex

ex